

УХВАЛА
ДРУГОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Ніколаєнка Олександра Олександровича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положення підпункту 36 пункту 7 § 1 розділу 4 Закону України „Про внесення змін до Господарського процесуального кодексу України, Цивільного процесуального кодексу України, Кодексу адміністративного судочинства України та інших законодавчих актів“ від 3 жовтня 2017 року № 2147–VIII

м. К и ї в
28 листопада 2019 року
№ 304-2(П)/2019

Справа № 3-280/2019(6689/19)

Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у складі:

Сліденка Ігоря Дмитровича – головуючого,
Головатого Сергія Петровича,
Лемака Василя Васильовича – доповідача,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Ніколаєнка Олександра Олександровича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положення підпункту 36 пункту 7 § 1 розділу 4 Закону України „Про внесення змін до Господарського процесуального кодексу України, Цивільного процесуального кодексу України, Кодексу адміністративного судочинства України та інших законодавчих актів“ від 3 жовтня 2017 року № 2147–VIII (Відомості Верховної Ради України, 2017 р., № 48, ст. 436).

Заслухавши суддю-доповідача Лемака В.В. та дослідивши матеріали справи, Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. Ніколаєнко О.О. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням розглянути питання щодо відповідності Конституції України (конституційності) положення підпункту 36 пункту 7 § 1 розділу 4 Закону України „Про внесення змін до Господарського процесуального кодексу України, Цивільного процесуального кодексу України, Кодексу адміністративного судочинства України та інших законодавчих актів“ від 3 жовтня 2017 року № 2147–VIII (далі – Закон), яким виключено главу 33 Кримінального процесуального кодексу України (далі – Кодекс). До внесення змін Законом до Кодексу його главою 33 було врегульовано підстави та порядок перегляду Верховним Судом України судових рішень у кримінальних справах, що набрали законної сили.

Суб'єкт права на конституційну скаргу вважає, що оспорюваним положенням Закону його позбавлено права на ефективний засіб юридичного захисту шляхом звернення до Верховного Суду України у випадку неоднакового застосування судом касаційної інстанції норм права, чим порушено приписи статей 8, 9, частин другої, третьої статті 22, частин першої, другої статті 55, частини першої статті 58 Конституції України.

До конституційної скарги долучено копію ухвали Верховного Суду від 4 червня 2019 року, а також копії судових рішень, ухвалених у справах Ніколаєнка О.О. Стверджуючи про неконституційність оспорюваного положення Закону, автор клопотання посилається на окремі рішення Європейського суду з прав людини та ряд міжнародних актів.

Ніколаєнко О.О. просить поновити пропущений передбачений пунктом 2 частини першої статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“ тримісячний строк подання конституційної скарги до Конституційного Суду України, аргументуючи це необхідністю долучення до матеріалів

конституційної скарги інших судових рішень, які, на його думку, пов'язані з порушенням у конституційній скарзі питанням і були ним отримані 9 вересня 2019 року. Автор клопотання також вказує на необхідність прийняття конституційної скарги поза межами встановленого законом строку та розгляду її з мотивів суспільного інтересу.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Згідно зі статтею 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга вважається прийнятною, зокрема, за умов її відповідності вимогам, передбаченим статтями 55, 56 цього закону, та якщо з дня набрання законної сили остаточним судовим рішенням, у якому застосовано закон України (його окремі положення), сплинуло не більше трьох місяців (абзац перший, пункт 2 частини першої); як виняток, конституційна скарга може бути прийнята поза межами вимог, установлених пунктом 2 частини першої цієї статті, якщо Конституційний Суд України визнає її розгляд необхідним із мотивів суспільного інтересу (частина друга); якщо суб'єкт права на конституційну скаргу пропустив строк подання конституційної скарги у зв'язку з тим, що не мав повного тексту судового рішення, він має право висловити у конституційній скарзі клопотання про поновлення пропущеного строку (частина третя).

2.1. Ніколаєнко О.О. вже звертався із конституційною скаргою до Конституційного Суду України з аналогічних питань. Секретаріат Конституційного Суду України 17 вересня 2019 року повернув Ніколаєнку О.О. його конституційну скаргу як таку, що не відповідала вимогам пункту 7 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, зазначивши, що повернення конституційної скарги не перешкоджає повторному зверненню до Конституційного Суду України з дотриманням вимог цього закону.

Остаточне судове рішення у справі Ніколаєнка О.О. – ухвала Верховного Суду – прийнято 4 червня 2019 року. Конституційна скарга Ніколаєнка О.О., підписана ним 3 вересня 2019 року, про що свідчить супроводжувальний лист Чернігівського слідчого ізолятора, надійшла до Конституційного Суду України 6 вересня 2019 року, тобто в межах строку, встановленого приписом пункту 2 частини першої статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

Відповідно до положення абзацу другої частини третьої статті 57 Закону України „Про Конституційний Суд України“ автор клопотання повторно звернувся до Конституційного Суду України 28 жовтня 2019 року, врахувавши зауваження Секретаріату Конституційного Суду України.

На підставі викладеного Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України вважає, що конституційну скаргу подано з дотриманням вимог пункту 2 частини першої статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

2.2. У Законі України „Про Конституційний Суд України“ передбачено, що конституційна скарга має містити, зокрема, обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); Конституційний Суд України відмовляє у відкритті конституційного провадження, визнавши конституційну скаргу неприйнятною, якщо зміст і вимоги конституційної скарги є очевидно необґрунтованими (частина четверта статті 77).

Кодекс до внесення змін Законом містив норми, якими врегульовувався порядок перегляду Верховним Судом України судових рішень у кримінальних справах після їх розгляду в касаційному порядку, зокрема, з підстави неоднакового застосування судом касаційної інстанції однієї й тієї самої норми права, передбаченої Кодексом, що зумовило ухвалення різних за змістом судових рішень. У Кодексі зі змінами, внесеними Законом, який є чинним на

сьогодні, не передбачено інституту перегляду Верховним Судом судових рішень касаційної інстанції з наведених підстав.

Суб'єкт права на конституційну скаргу зазначає, що внаслідок вилучення відповідно до оспорюваного положення Закону глави 33 Кодексу унеможливлено перегляд Верховним Судом судових рішень у кримінальних справах після їх перегляду в касаційному порядку, чим було звужено зміст та обсяг його конституційних прав, а саме права на судовий захист, гарантованого частинами першою, другою статті 55 Конституції України.

Твердження автора клопотання про порушення конституційного права на судовий захист є хибним, оскільки аналіз конституційної скарги, долучених до неї копій судових рішень дає підстави для висновку, що Ніколаєнко О.О. реалізував право на судовий захист, гарантоване частинами першою, другою статті 55 Конституції України у системному взаємозв'язку з пунктом 8 частини другої статті 129 Конституції України щодо забезпечення права на апеляційний перегляд справи та у визначених законом випадках – на касаційне оскарження судового рішення, що дає можливість стверджувати про очевидну необґрунтованість конституційної скарги в цій частині.

2.3. Ніколаєнко О.О., оспороюючи конституційність підпункту 36 пункту 7 § 1 розділу 4 Закону, також не навів аргументів щодо порушення приписів статей 8, 9, частин другої, третьої статті 22, частини першої статті 58 Конституції України. Отже, автор клопотання не обґрунтував тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) у розумінні пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

Наведене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, статтями 7, 32, 37, 50, 55, 56, 58, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України, Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Ніколаєнка Олександра Олександровича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положення підпункту 36 пункту 7 § 1 розділу 4 Закону України „Про внесення змін до Господарського процесуального кодексу України, Цивільного процесуального кодексу України, Кодексу адміністративного судочинства України та інших законодавчих актів“ від 3 жовтня 2017 року № 2147–VIII на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Другої колегії суддів Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ДРУГА КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**